

Год. II.

Септември, 1909 г.

Кн. 7.

Есененъ день*).

Есенни дни. Вѣй вѣтърътъ студень,
Стоя саминъ до прозораца азъ
И сънно вгледвамъ се прѣзъ мѣтний
денъ,
Какъ Витоша мѣни се часъ по часъ.

Ту черенъ облакъ цѣла я обвий
И цѣла хлѣтне тя като вѣвъ гробъ,
Ту ненадѣйно слѣнчевъ лучъ пробий
И озари плѣшивия ѿ лобъ.

К. Христовъ.

*) Изъ „Избрани Стихотворения“.